

Forældrenes Hjælp og Støtte. Vi har fra vor Side været af den Anskuelse, at den direkte Valgmaade vilde have hjulpet Værgeraadene til at finde ind til Befolkningens Tillid, som er det allervigtigste af alt, men vi har hverken hos Ministeren eller hos Udvalgets Flertal kunnet vinde Tilslutning til denne Tanke, og vi maa saa nøjes med den Indrømmelse, man har gjort os ved at afskaffe de fødte Medlemmer. Vi tror, det er en heldig Forandring fra den nuværende Ordning, der i Hovedsagen var opretholdt i Regeringens Forslag.

Jeg beklager endvidere, at vi ikke har kunnet opnaa Navneforandring for det Børneværn, vi her har beskæftiget os med. Efterhaanden har desværre Udtrykket Værgeraadsbørn faaet en daarlig Klang i den almindelige Brug, men jeg ser ikke, at der er nogen Udsigt til, at det fremtidig vil blive anderledes, og det er dog i Virkeligheden en meget uheldig Opfattelse, at et Værgeraadsbarn altid skal være et Barn, der har forbrudt sig, gjort noget galt. Et Barn, Værgeraadet tager sig af, er jo i mange Tilfælde et Barn, hvis Forældre har forbrudt sig, hvis Hjem er af en saadan Art, at Barnet ikke kan blive vel opdraget dér.

Hvad angaar de forebyggende Foranstaltninger, fremtræder de i det nuværende Lovforslag ikkædt omtrent den samme Form som i Loven af 1905. Det har desværre ikke været Udvalget muligt at finde nogen Form, der stærkere kunde betrygge Udførelsen af den forebyggende Forsorg, og jeg maa da indskrænke mig til at udtale det Haab, at de nye Værgeraad bedre end de gamle maa forstaa, at det gælder om at bringe Vognen paa ret Køl, før den vælter, og ikke vente med at indfinde sig, til Katastrofen er indtraadt.

Lovforslagets § 65 er jo omtalt udførligt baade af den ærede Formand og Ordfører for Udvalget og af Socialdemokratiets Ordfører. Det er sandt, at vi har talt vidt og bredt om denne Paragraf. Jeg har været stemt for, at den helt skulde udgaa, men ved Drøftelsen i Udvalget har jeg maattet lade den Tanke falde, og vi har nu efter bedste Evne faaet den formet saaledes, at det senest muligt kunde lade sig gøre at udskyde et Barn af Værgeraadsforsorg som uopdrageligt. Jeg maa maaske i denne Forbindelse indtrængende anmode det høje Ministerium om ikke at lade sig nøje med det Mindretal af Hjem for de vanskeligste Børn, der er angivet i § 44, men hurtigst muligt at søge at faa oprettet nye Hjem, hvor man kan tage sig af disse unge Per-

soner, der i Virkeligheden er en Fare for andre i Samfundet.

Med Hensyn til § 44 beklager ogsaa jeg, at der ikke i Lovforslaget er kommet til at staa noget om, at Staten burde sikre Uddannelsen af Arbejdere i Børnesagens Tjeneste. Vi maa altsaa indskrænke os til at haabe paa, at Regering og Rigsdag fremtidig i rundeligt Maal paa Finansloven vil yde Bidrag til Uddannelse af disse Mennesker, der tager et saa stort og betydningsfuldt Arbejde paa sig.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale mine Meningsfæller at stemme for de stillede Ændringsforslag.

Justitsministeren (Rytter): Jeg vil først takke ikke blot Udvalgets ærede Formand, men alle Medlemmer af Udvalget for den Interesse, de har vist under Udvalgsbehandlingen. Jeg har haft paa Fornemmelsen, at alle er gaaet til Sagen med stor Interesse. Jeg har endvidere haft paa Fornemmelsen, at man fra alle Partiers Side var enig om, at vi saa vidt muligt skulde have en enstemmig Indstilling, og at dette Ønske ikke er blevet misbrugt af noget Parti til at stille større Fordringer, end man mente det rigtigt. Jeg er glad over, at der foreligger en samlet Indstilling, og jeg synes ikke, der er nogen Grund til at udvikle eller indlade sig paa, hvor stor Resignation man har udvist fra de forskellige Sider. Vi er blevet enige.

Jeg skal kun tilføje, at jeg gaar ud fra, at man fra Udvalgets Side vil stille de Ændringsforslag, der blev antydet af den ærede Ordfører og det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke).

Steincke: Jeg synes, at hverken mit Naturel i Almindelighed eller mine Udtalelser berettiger den ærede radikale Ordfører (Marie Hjælmer) til at anse mig for særlig optimistisk anlagt eller paastaa, at jeg stiller overdrevne Forventninger til Loven. Det kommer i alleførste Række an paa, hvorledes den føres ud i Livet. Men jeg haaber, at Grundlaget for at skabe fornuftige Tilstande paa dette Omraade er givet.

Til Justitsministeren vil jeg sige, at jeg konstaterer igen ikke at have faaet Svar paa mit Gud ved hvor ofte direkte fremsatte Spørgsmaal om Grundene til, at denne Sag ikke maa komme ind under Indenrigsministeriet.

Justitsministeren (Rytter): Jeg har gentagne Gange søgt at overbevise det ærede Medlem med gode Argumenter, og naar han